

[Karlskov Jensen.]

Med hensyn til raffinaderikapaciteten dækker de 3 eksisterende raffinaderier knap halvdelen af det danske forbrug, og her vil jeg, i modsætning til hr. Erling Jensen, mene, at der er grund til en vis tilbageholdenhed med en dansk udvidelse. Dels synes der ikke at mangle kapacitet i Europa, måske tværtimod, dels synes de olieproducerende lande selv at ville gå ind i raffineringen af råolie, og med i betragtningen må naturligvis også tages det forhold, at der næppe kan regnes med en fortsat vækst i det samlede olieforbrug. Efter det EF-oplæg, der fremlægges af Kommissionen i næste måned, skal olieforbruget i EF søges fastlåst på det nuværende niveau og stigningen i energiforbruget ledes over på andre energikilder.

Med hensyntagen til disse forhold er det venstres opfattelse, at det ikke er en statsopgave at gå ind i en udbygning af raffinaderikapaciteten.

Af verdens samlede energiforbrug dækkes allerede nu omkring 20 pct. af naturgas, og reserverne synes at være større end oliereserverne. Desværre er der jo endnu ikke fundet naturgas i Danmark i et omfang, der betinger udnyttelse, og hidtidige forhandlinger om ilandføring i Danmark af norske fund endte resultatløse. Venstre er enig med handelsministeren i, at Dansk Olie og Naturgas A/S må søge eventuelle kommende muligheder udnyttet med henblik på at ilandføre naturgas i Jylland, så vi kan få etableret en gasforbindelse med det central-europæiske fordelingsnet.

Enhver mulighed for mindre afhængighed af olien må tilstræbes. På samme måde må kulfyring udnyttes, hvor muligheden er til stede, og det gælder bl. a. elværkerne, sukkerfabrikkerne m. fl. Efter hvad der har været oplyst i pressen, er der jo også visse kulforekomster i Grønland, som kan komme ind i billedet, og det er min opfattelse, at disse muligheder i alle tilfælde bør undersøges.

Det eneste hidtil kendte alternativ til de fossile energikilder er atomkraftværker. Der er i alt i drift eller i fast ordre for tiden 374 anlæg. Langt de fleste lande i Europa, Amerika og Asien har i dag atomkraftværker i drift. Herigennem kan sikres en vis uafhængighed af olietilførslerne og altså en energi-

forsyning, der ikke er afhængig af politiske beslutninger i de olieproducerende lande. Endvidere må vi forudsæ sådanne stigninger i oliepriserne, at atomkraft trods store etableringsomkostninger ikke alene vil kunne konkurrere med olie ved fremstilling af elektricitet, men formentlig vil blive billigere; merinvesteringerne synes at skulle kunne afskrives med omkring ved 25 pct. årligt.

Det, som folketetinget og det danske folk skal tage stilling til i denne forbindelse, er altså alene, om der skal bygges atomkraftværker i Danmark. På global basis er det for længst sket. Så godt som alle vore nabolande har sådanne anlæg. Det nærmeste svenske anlæg, i Barsebäck, ligger mindre end 25 km fra Christiansborg. Derfor er det temmelig irrelevant at diskutere langtidsopbevaringsproblemer for radioaktivt affald, spredning af plutonium og forøgelse af baggrundsstråling. Disse problemer vil stort set være upåvirkede af, om der bygges et mindre antal A-værker i Danmark eller ej. Det er problemer, der kræver en global løsning.

Med hensyn til forurening og miljøpåvirkning sker der en uønsket påvirkning ved alle elværker, dels en luftforurening, der er størst ved olie-/kul-fyrede kraftværker, dels en termisk miljøpåvirkning, der nok er størst ved A-værker. Efter de foreliggende oplysninger synes der ikke at være tale om en foretset ugunstig påvirkning ved A-værker i forhold til traditionelle elværker. Under alle normale forhold synes risikoen ved A-værker at være minimal. Kun under så ekstreme situationer, at de er på det nærmeste utænkelige, kan større risiko påpeges, og denne risiko kan reduceres yderligere ved udformningen af anlægget, sådan som det allerede er blevet påpeget under debatten.

Men disse forhold bør dog nøje overvejes, før beslutning om etablering af kernekraftværker tages for vort vedkommende. Ingen seriøse indsigelser bør være uprøvede og uvurderede. Forudsat et gunstigt udfald af dette er det venstres opfattelse, at den samlede vurdering af de energipolitiske, økonomiske samt miljø- og sikkerhedspolitiske sider af sagen fører til, at Danmark bør tilvejebringe sin fremtidige elproduktion dels ved en fortsat udbygning af de konventionelle værker, dels ved en bygning af et antal atomkraftværker. Måske lykkes det videnskaben på et eller andet tidspunkt i